

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 7T/65/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915010205
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7915010205.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudcom JUDr. Ladislavom Bujňákom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. 5. 2016 v Trebišove, takto

r o z h o d o l :

1. Obžalovaný O. P.Ž., D.. XX. X. XXXX v Trebišove, trvale bytom H., Z. XXXX/XX, konateľ,

2. Obžalovaný Ing. O. V., D.. XX. XX. XXXX v Trebišove, trvale bytom H., Č.. V. XXXX/XX, konateľ,

s ú v i n n í, ž e

ako konatelia spoločnosti BALIMA s.r.o., IČO: 317322232, so sídlom Skladná 1, Trebišov, mesační platcovia dane z pridanej hodnoty,

- dňa 27. 12. 2010 podali miestne príslušnému Daňovému úradu Košice, pobočka Trebišov, riadne daňové priznanie k DPH za mesiac november 2010, kde priznali vlastnú daňovú povinnosť vo výške 10.511,52 Eur a k dátumu splatnosti dňa 27. 12. 2010 nezaplatili daň vo výške 2.718,48 Eur,

- dňa 3. 1. 2011 podali miestne príslušnému Daňovému úradu Košice, pobočka Trebišov, dodatočné daňové priznania k DPH za mesiac február 2010, v ktorom priznali vlastnú daňovú povinnosť vo výške 517,65 Eur a túto k dátumu splatnosti dňa 31. 1. 2011 nezaplatili, za mesiac marec 2010 priznali vlastnú daňovú povinnosť vo výške 3.799,16 Eur a túto k dátumu splatnosti dňa 31. 1. 2011 nezaplatili, za mesiac júl 2010 priznali vlastnú daňovú povinnosť vo výške 1.263,58 Eur a túto k dátumu splatnosti dňa 31. 1. 2011 nezaplatili a za mesiac september 2010 priznali vlastnú daňovú povinnosť vo výške 207,98 Eur a túto k dátumu splatnosti dňa 31. 1. 2011 nezaplatili,

- dňa 25. 1. 2011 podali miestne príslušnému Daňovému úradu Košice, pobočka Trebišov riadne daňové priznanie k DPH za mesiac december 2010, kde priznali vlastnú daňovú povinnosť k dátumu splatnosti dňa 25. 1. 2011 nezaplatili daň vo výške 5.020,92 Eur,

- dňa 25. 2. 2011 podali miestne príslušnému Daňovému úradu Košice, pobočka Trebišov, riadne daňové priznanie k DPH za mesiac január 2011, kde priznali vlastnú daňovú povinnosť a k dátumu splatnosti dňa 25. 2. 2011 nezaplatili daň vo výške 5.684,56 Eur,

čím takto svojim konaním spôsobili škodu Štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky, v zastúpení Daňovým úradom Košice, pobočka Trebišov, v celkovej výške 19.212,33 Eur,

t e d a

- vo väčšom rozsahu nezaplatili splatnú daň,

č í m s p á c h a l i

- prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o i m u k l a d á :

1. Obžalovaný O. P.

Podľa § 278 ods. 1, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

2. Obžalovaný O. V.

Podľa § 278 ods. 1, § 36 písm. j/, k/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon uloženého trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu určuje skúšobnú dobu v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trebišov podal dňa 29. 4. 2013 obžalobu na obvinených O. P. a O. V. pre spáchanie prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona. Uvedená vec bola pôvodne zapísaná pod sp. zn. 3T/76/2013 a napadla do senátu JUDr. Mariána Sopoligu. V tom čase zákonný sudca JUDr. Marián Sopoliga podal dňa 6. 5. 2013 návrh na spojenie veci s vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/15/2011. Následne predseda senátu JUDr. Milan Jurko vyhovel tomuto návrhu a túto trestnú vec spojil s pôvodnou trestnou vecou, ktorá bola vedená v jeho senáte pod sp. zn. 3T/15/2011.

V dôsledky zmeny v prideloovaní súdnych spisov z dôvodu dlhodobej neprítomnosti sudcu JUDr. Milana Jurka bola pôvodná vec pod sp. zn. 3T/15/2011 pridelená na rozhodnutie do senátu JUDr. Ladislava Bujňáka. Po podrobnom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu, ako aj pripojenej trestnej veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 3T/76/2013, dospel predseda senátu k záveru, že k spojeniu týchto dvoch vecí na spoločné konanie došlo pravdepodobne opomenutím podstatnej skutočnosti, nakoľko v pôvodnej veci sp. zn. 3T/15/2011 vystupuje ako obžalovaný O. V. a ako poškodený O. P., pričom v tejto posudzovanej veci, ktorá bola pôvodne zapísaná pod sp. zn. 3T/76/2013 obaja vystupujú v procesnom postavení obvinených. Preto dospel súd k záveru, že nie je prípustné, aby v jednom spoločnom konaní vystupoval v procesnom postavení obžalovaného ako aj poškodeného O. P.. Z uvedeného dôvodu na hlavnom pojednávaní dňa 5. 5. 2015 samosudca JUDr. Ladislav Bujňák ako zákonný sudca rozhodol o vylúčení pôvodnej veci pod sp. zn. 3T/76/2013 zo spoločného konania s vecou 3T/15/2011 s tým, že bude naďalej vedená pod pôvodnou spisovou značkou 3T/76/2013.

Následne došlo k technickej úprave označenia tejto trestnej veci s tým, že po jej opätovnom vylúčení zo spoločného konania nemôže byť vedená pod pôvodnou spisovou značkou 3T/76/2013 a preto bola zapísaná pod novou spisovou značkou v senáte JUDr. Ladislava Bujňáka, pod sp. zn. 7T/65/2015.

Samosudca po preskúmaní obžaloby ako aj celého prípravného konania, ktoré mu predchádzalo, nariadil dňa 16. 11. 2015 vo veci termín hlavného pojednávania na deň 7. 1. 2016. Na citovanom hlavnom pojednávaní súd zistil, že prokurátor s obžalovanými nemieni uzavrieť dohodu o vine a treste a preto predniesol obžalobu. Následne súd umožnil obom obžalovaným, teda O. P. ako aj L. O. V., urobiť jeho z vyhlásení, či sa cítia byť vinní, nevinní alebo nepopierajú spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, pričom súčasne ich poučil o následkoch takéhoto vyhlásenia.

Obžalovaný O. P. prehlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe a obžalovaný Ing. O. V. taktiež prehlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Z dôvodu popierania tejto trestnej činnosti zo strany oboch obžalovaných, súd pristúpil k vykonávaniu dokazovania v rámci hlavného pojednávania, pričom dokazovanie začalo výsluchom oboch obžalovaných.

Obžalovaný O. P. pred súdom vypovedal, že v období od roku 2010 do 17. 8. 2011 bol konateľom spoločnosti BALIMA spol. s r.o., pričom ďalším konateľom bol spoluobžalovaný Ing. O. V.. Spočiatku ich podnikanie prebiehalo bez väčších problémov, no k zásadným nezrovnalostiam došlo po tom, čo obžalovaný O. P. zistil, že podľa jeho slov dochádza k tunelovaniu firmy zo strany druhého konateľa O. V. a preto začal robiť všetky príslušné opatrenia a kroky k tomu, aby v ďalšom takomto konaní bolo zamedzené. Dokonca podal taktiež trestné oznámenie na neznámeho páchatela a táto trestná vec sa momentálne prejednáva na Okresnom súde Trebišov, pod sp. zn. 3T/15/2011, kde obžalovaným z tejto trestnej činnosti, a teda z trestného činu sprenevery, má byť jeho spoluobžalovaný v tejto trestnej veci, teda Ing. O. V.. V dôsledku tohto konfliktu prestali medzi sebou komunikovať s tým, že obžalovaný V. začal blokovat' jeho prístupy do bankového systému - internetbankingu. Následne mu bol zablokovaný taktiež prístup k firemným účtom, ktoré boli vytvorené pre spoločnosť Balima a následne boli taktiež vytvorené nové účty v OTP banke, ku ktorým prístup nemal. S týmito účtami disponovať nemohol, no bol taktiež v banke, kde mal snahu zistiť podrobnejšie stavy na účtoch, no banka mu odmietla poskytnúť akékoľvek informácie o účtoch, nakoľko bol nekompetentný na disponovanie s týmito účtami. Obžalovaný v celom rozsahu zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania v podstate vo všetkých častiach a najmä v tom smere, že všetky záležitosti týkajúce sa účtovnej evidencie, komunikácie s daňovým úradom a podobne, mal na starosti jedine pán V. a o tieto veci sa obžalovaný P. nezaujímal, dokonca ani nemal vedomosť o nejakom splátkovom kalendári s daňovým úradom. Toto všetko sa dozvedel až tesne pred jeho odvolaním z funkcie konateľa spoločnosti. Doplnil, že vyzýval ekonómku ich firmy Ing. Z.Č., aby nekomunikovala len s pánom V., keďže už prebiehalo trestné konanie vo veci 3T/15/2011, no ona mu oznámila, že pán V. je tak isto konateľom ako on a teda nevie nijako zamedziť, aby dochádzalo k pokračovaniu tohto konania zo strany pána V..

Pokiaľ ide o predmet tejto obžaloby a teda prečinu nezaplatenia dane a poistného, na svoju obranu uviedol, že ako konateľ spoločnosti samozrejme má vedomosť o tom, že je povinnosťou firmy platiť pravidelne daň a poistné a plniť si tak svoju zákonnú povinnosť, čo sa týka daňového a odvodového zaťaženia, no v dôsledku konfliktu so svojim spolu konateľom Ing. V. nemal prístup k účtom a ku všetkým záležitostiam spojených s finančným chodom spoločnosti, nakoľko tento mu bol zamedzený zo strany spoluobžalovaného Ing. V.. Pred súdom taktiež uviedol, že podľa jeho vedomostí mu spoluobžalovaný Ing. V. zamedzoval prístup k informáciám o finančnej kondícii spoločnosti a to aj prostredníctvom ich ekonómky Ing. Z., ktorá mu nemala poskytovať všetky potrebné informácie. Záverom svojej výpovede zhrnul, že sa necíti byť vinným zo skutku uvedeného v obžalobe, nakoľko prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona sa nemohol dopustiť, nakoľko nevedel ovplyvniť činnosť a chod firmy, a tým pádom ani finančné povinnosti a záväzky firmy voči daňovému úradu.

Súd vypočul taktiež obžalovaného Ing. V., ktorý pred súdom uviedol, že pokiaľ ide o skutky, ktoré sú predmetom tejto obžaloby, k tejto situácii by nikdy nedošlo, keby pán P. nepodal návrh na predbežné opatrenie na súd, ktorým boli následne zablokované účty spoločnosti a tým nemohlo dôjsť k zaplateniu splatnej dane. Podľa jeho slov, pán P. sa z tohto všetkého chce vyzuť a doplnil, že bol takým istým konateľom ako aj on, so všetkými právami a povinnosťami a čo sa týka fungovania spoločnosti, mal o nej taký istý prehľad ako on, taktiež o účtovných a podobných ostatných evidenciách, čo môže potvrdiť taktiež externá účtovníčka firmy Ing. Z., ktorá mala účtovníctvo spoločnosti na starosti. Dodal, že nemali nijako upravené vzájomné kompetencie, či sa niekto staral o DPH, o nákup tovaru, jeho predaj a podobne, boli rovnocenní konatelia spoločnosti. Potvrdil, že k naštrbeniu ich vzájomných vzťahov v rámci fungovania firmy došlo po tom, čo sa dozvedel o tom, že pán P. si založil ďalšiu firmu, čo stanovky spoločnosti Balima spol. s r.o. výslovne zakazovali, pričom túto spoločnosť údajne založila jeho manželka, no obžalovaný V. mal dostatočnú vedomosť o tom, že v tejto spoločnosti podniká obžalovaný

P., nakoľko bol jej konateľom. Podľa jeho názoru pán P. svojim konaním v podstate sabotoval firmu, a to zablokovaním účtov spoločnosti súdom, na základe návrhu na vydanie predbežného opatrenia z jeho strany, čo napokon skončilo smiešne, nakoľko nebol zaplatený príslušný súdny poplatok, no to už bola spoločnosť vo veľkých problémov, keďže týmto predbežným opatrením jej bolo znemožnené disponovať účtami spoločnosti a to len preto, lebo predstavenstvo spoločnosti Balima spol. s r.o. zbavilo obžalovaného P.Ž. funkcie konateľa.

Obžalovaný v rámci svojho výsluchu priznal, že spoločnosť ako taká mala určité problémy, no v podstate také, ako asi každá firma na Slovensku. Nejednalo sa o nič vážne a spoločnosť potrebovala čas na konsolidáciu. Obžalovaný V. dokonca komunikoval aj s daňovým úradom, kedy sa dokonca dohodol na určitom splátkovom režime s tým, že bude zaplatená riadne splatná daň plus určitá výška dlžnej dane tak, aby došlo k postupnému zaplateniu celej splatnej dane. Opakovane prizvukoval, že žiadnemu z konateľov nebolo žiadnym spôsobom obmedzované nakladanie so spoločnosťou, nahliadanie do účtovnej evidencie, sledovanie finančnej kondície spoločnosti, komunikácia s účtovníčkou a podobne. Podľa názoru obžalovaného V. o splatnosti a o výške daní mal spoluobžalovaný P. určite vedomosť, nakoľko ekonómka komunikovala s jeho osobou rovnako ako s ním. Taktiež dodal, že tieto skutočnosti môže potvrdiť externá účtovníčka spoločnosti Ing. Z..

Po výsluchu oboch obžalovaných v konaní pred súdom predniesli prítomné strany návrhy na ďalšie dokazovanie, pričom sa zhodli na potrebe osobného výsluchu externej účtovníčky spoločníčky, a to Ing. Z. a prokurátor taktiež zotrval na ďalšom dokazovaní v zmysle podanej obžaloby. Obhajca obžalovaného V. navrhol zhodne vypočuť svedkyňu Ing. Z. a znalkyňu Ing. N.. Obhajca obžalovaného P. sa stotožnil s návrhom prokurátora a ponechal na zváženie súdu prehratie zvukového záznamu, ktorý spomínal v priebehu konania jeho klient.

Z uvedeného dôvodu bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 10. 3. 2016, na ktorom súd pokračoval v dokazovaní. Na uvedené hlavné pojednávanie sa nedostavil obžalovaný Ing. V., pričom jeho obhajca uviedol, že sa mu s ním nepodarilo spojiť. Následne mu telefonicky bolo oznámené, že jeho klient je odcestovaný a má vedomosť o tom, že je dnes hlavné pojednávanie, no toho sa zúčastniť nemôže, preto súd vyhlásil uznesenie s tým, že hlavné pojednávanie sa vykoná v neprítomnosti obžalovaného O. V., keďže termín hlavného pojednávania bral na vedomie na ostatnom hlavnom pojednávaní a svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnil. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila ani predvolaná svedkyňa Ing. Z., no dostavil sa predvolaný svedok Ing. Z. N. ako aj znalkyňa Ing. V. N., A. a preto súd pokračoval v dokazovaní ich výsluchmi.

Z výpovede svedka Ing. Z. N. bolo zistené, že pracuje ako exekútor na Daňovom úrade v Trebišove a čo sa týka tejto konkrétnej veci, na detaily si už vzhľadom na časový odstup nespomína, no uviedol, že všetko potrebné ohľadne tejto veci vypovedal na polícii a na tejto svojej výpovedi zotrúva aj v konaní pred súdom. Uviedol, že po tom, čo išla spoločnosť Balima spol. s r.o. do konkurzu, všetko bolo odstúpené Slovenskej konsolidačnej a.s. a následne bolo vymáhanie všetkých pohľadávok odstúpené Slovenskej konsolidačnej a.s.. Svedok uviedol, že ohľadom týchto záležitostí jednal prevažne s pánom V., no už si presne nevedel spomenúť, či jednal aj s pánom P..

Súd pristúpil taktiež k výsluchu znalkyne Ing. V. N., A., ktorá v celom rozsahu zotrúva na písomne podanom znaleckom posudku, ktorý v tejto veci vypracovala a bola v tejto veci vypočutá aj v prípravnom konaní a pokiaľ ide o doklady, na základe ktorých znalecký posudok vypracovala, tieto jej boli predložené zo strany polície a preto znalkyňa žiadne bližšie šetrenie spoločnosti ako takej nerobila. Ďalej dodala, že skúmala účtovníctvo spoločnosti a ak nejaké sumy boli deklarované spoločnosťou, tak z týchto podkladov vychádzala a hlbšia kontrola pokladne alebo konkrétnych súm ani nemohla byť vykonaná, nakoľko posudok vypracovávala v roku 2013 a v tejto spoločnosti išlo o účtovné doklady z predchádzajúcich rokov a za tieto zodpovedá daný podnikateľský subjekt. Spresnila, že pokiaľ spoločnosť Balima, s. r. o. neuhradila daňovému úradu na dani z pridanej hodnoty za sledované obdobia celkovo 19.212,33,- EUR aj napriek tomu, že mala dostatok finančných prostriedkov na plnú úhradu neuhradenej DPH v dňoch jej splatnosti, pričom toto konanie poňal prokurátor do samotnej obžaloby. Znalkyňa dodala, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala zo súvah, ktoré boli daňovému úradu predložené a v konečnom dôsledku za vypracovanie účtovnej závierky zodpovedá štatutárny orgán spoločnosti. Dodala, že v praxi sa často stáva, že štatutárny orgánom tým poverí internú alebo externú účtovníčku, no v konečnom dôsledku vždy za to zodpovedá štatutár spoločnosti.

Z dôvodu neprítomnosti svedkyne Ing. Z. a s prihliadnutím na tvrdenia prítomných strán, že jej osobný výsluch je potrebný, súd odročil hlavné pojednávanie na deň 5. 5. 2016 za účelom vypočutia svedkyne Ing. C. Z.. Menovaná svedkyňa v konaní pred súdom zotrvala na svojej výpovedi z prípravného konania v celom rozsahu a dodala, že viedla účtovníctvo pre spoločnosť Balima spol. s r.o. podľa uzatvorenej zmluvy už od roku 1996 až do marca 2012. Spolupráca fungovala tak, že buď jeden alebo druhý konateľ doručovali podklady k účtovníctvu, následne boli tieto spracovávané a ďalej boli konatelia spoločnosti informovaní, a to či už prostredníctvom jedného alebo druhého konateľa, o ďalších krokoch. Obdobne to bolo taktiež pri účtovníctve ohľadne DPH a komunikácia účtovnej spoločnosti so spoločnosťou Balima spol. s r.o. prebiehala tak, že výsledky a všetky informácie boli oznamované buď telefonicky alebo aj osobne a to obom konateľom spoločnosti. Svedkyňa uviedla, že účtovníctvo robila prevažne ona sama a zamestnanci jej spoločnosti robili podporné činnosti, ako triedenie faktúr, bločkov a podobne, no v konečnom dôsledku účtovníctvo viedla ona osobne. Za celé obdobie spolupráce s touto spoločnosťou nebola zo strany žiadneho konateľa spoločnosti Balima spol. s r.o. žiadna požiadavka na nejakú mimoriadnu alebo neštandardnú operáciu. Opakovane dodala, že komunikovala s oboma konateľmi, či už s jedným alebo druhým a podklady a výkazy jej doniesol ktorýkoľvek z konateľov, no kto konkrétne výkazy preberal, to už uviesť nevedela, ale malo by to vyplývať z podpisov. Svedkyňa uviedla, že je pravdou, že od konateľa pána V. v čase, keď už druhý z konateľov - pán P. nebol konateľom spoločnosti, dostala pokyn, aby mu neposkytovala žiadne informácie ohľadne spoločnosti Balima spol. s r.o.. O tejto skutočnosti koniec koncov vedela aj z výpisu z obchodného registra. Svedkyňa sa vyjadrila taktiež k listu, resp. k pokynu konateľa a obžalovaného O. P., aby žiadne doklady a podklady nepreberala bez overenia a kontroly pána P., no k tomu uviedla, že obaja konatelia v zmysle Obchodného zákonníka konajú samostatne, a teda keď niektorý z konateľov doniesol nejaké podklady alebo doklady, tieto riadne zaevidovala do účtovníctva. Čo sa týka rozdielu, pokiaľ ide o zostatok na pokladni v roku 2010, svedkyňa uviedla, že všetko by to malo byť uvedené v súvahe, a ak tam bol zistený nejaký rozdiel vo vysokej sume, tak svedkyňa ako externá účtovníčka nemala k dispozícii pokladňu, ale vychádzala len z predložených dokladov a ak došlo k zisteniu rozdielu, bolo to zaúčtované ako schodok. Tento schodok bol zaúčtovaný, teda aspoň tak svedkyňa predpokladá a malo by to byť všetko zaevidované v súvahe a postupovala len v zmysle príslušných zákonov o účtovníctve.

Svedkyňa v rámci svojej výpovede v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní odstránila taktiež rozpory, pokiaľ ide o jej výpoveď z prípravného konania, no pripisovala to značnému časovému odstupu od prvého výsluchu v prípravnom konaní. Takýmto spôsobom taktiež odstránila rozpor, ktorý uviedla na hlavnom pojednávaní a síce, že zistený schodok zaúčtovala spoločníkom, no je pravdou, že tak ako vypovedala v prípravnom konaní a doplnila, že bolo to zaúčtované obom konateľom spoločnosti Balima spol. s r.o.. V závere svojej výpovede svedkyňa opakovane zvýraznila, že v rámci ich vzájomnej spolupráce komunikovala s oboma konateľmi rovnocenne, nemala žiaden dôvod nekomunikovať s jedným alebo druhým konateľom. Taktiež nerešpektovala rôzne príkazy od jedného, resp. od druhého konateľa, aby obchádzala komunikáciu s druhým z konateľom a vždy všetky potrebné informácie poskytla tomu z konateľov, ktorý ju o to požiadal.

Súd na návrh obhajcu obžalovaného P. vykonal taktiež dôkaz, a to prehrávku zvukového záznamu na technickom zariadení, ktorý bol predložený zo strany obžalovaného P.. Tento zvukový záznam bol získaný tak, že na jeho pracovnom stole v spoločnosti v jeho neprítomnosti nechával zapnutý diktafón. Jedná sa o niekoľko nahrávok, ktoré preukazujú komunikáciu medzi obžalovaným V. a inými osobami prostredníctvom telefonických hovorov, resp. osobnú komunikáciu jeho otca - pána V. staršieho a daňového poradcu Ing. G.Č..

Súd oboznámil taktiež podstatný obsah spisového materiálu, a to najmä znalecký posudok znalkyne Ing. V. N., A., z ktorého záverov bolo konštatované, že spoločnosť Balima spol. s r.o. mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu neuhradenej DPH v dňoch jej splatnosti za mesiace, ktoré sú uvedené vo výroku rozsudku, zistenej z dodatočných daňových priznaní za mesiace november 2010 až január 2011, zistenej z riadnych daňových priznaní v celkovej výške 19.212,33,- Eur. Zo znaleckého posudku taktiež vyplýva, že spoločnosť Balima spol. s r.o. mala dostatok finančných prostriedkov na plnú úhradu neodvedených preddavkov na daň z motorových vozidiel v dňoch ich splatnosti za druhý až tretí štvrtrok roku 2010, za druhý štvrtrok roku 2011 a za štvrtý štvrtrok 2011 v celkovej výške 6.747,09,- Eur. Znalkyňa v znaleckom posudku taktiež konštatovala, že denne disponibilné finančné prostriedky ako zostatky, tieto predstavujú zostatky finančných prostriedkov spoločnosti už po bežných úhradách, ktoré spoločnosť uskutočnila na zabezpečenie chodu spoločnosti a tak úhrady DPH a preddavkov na daň za vyššie uvedené obdobia by len znížili výšku denných disponibilných zostatkov, ktoré spoločnosť už v daný deň

nepotrebovala na zabezpečenie bežného chodu, keďže ich reálne ani nepoužila. Znalčka dodala, že v roku 2010 spoločnosť disponovala v každom období od 1. 6. 2010 do 30. 12. 2010 dostatočnou sumou na úhradu splatných daní a táto úhrada by nemala vplyv na chod spoločnosti.

Súd taktiež oboznámil zápisnice o ústnom pojednávaní na Daňovom úrade Trebišov z dní 23. 2. 2010 a 24. 10. 2011, z ktorých jednoznačne vyplýva, že za daňový subjekt Balima spol. s r.o. konal jej konateľ Ing. O. V. a predmetom týchto ústnych pojednávaní bolo dohodnutie splácania daňového nedoplatku, ktorý bol stanovený daňovým úradom. Z týchto zápisníc vyplýva, že spoločnosť Balima spol. s r.o., v zastúpení obžalovaného O. V., mala snahu dohodnúť sa na určitom splátkovom kalendári a na postupnom splatení daňového nedoplatku.

Súd oboznámil taktiež zápisnicu z valného zhromaždenia spoločnosti Balima spol. s r.o., ktorá hovorí o tom, že na tomto valnom zhromaždení bol obžalovaný O. P. odvolaný z funkcie konateľa spoločnosti. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti Balima spol. s r.o. bolo zistené, že v období, ktoré je predmetom tejto obžaloby boli štatutárnym orgánom konateľa spoločnosti, a to obaja obžalovaní, teda tak O. P. ako aj Ing. O. V..

Súd oboznámil tiež obžalobu Okresnej prokuratúry Trebišov, kde obžalovaným je Ing. O. V. a za vinu je mu kladený zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, pričom táto vec je vedená na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 3T/15/2011 a doposiaľ vo veci právoplatne rozhodnuté nebolo.

Z takto vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že obžaloba je podaná dôvodne a obaja obžalovaní, ako konatelia spoločnosti Balima spol. s r.o. v období od 27. 12. 2010 až do 25. 2. 2011 v štyroch prípadoch vo väčšom rozsahu nezaplatili splatnú daň, čím naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona.

Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že k tomuto trestnému činu došlo v dôsledku interných problémov v rámci spoločnosti Balima spol. s r.o., kde došlo k naštrbeniu vzájomných vzťahov v rámci spoločného podnikania a najmä ku konfliktu medzi oboma konateľmi, teda medzi oboma obžalovanými v tejto trestnej veci. Súd si je vedomý prepojenia taktiež na vec vedenú na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/15/2011, kde je vedené trestné konanie proti Ing. O. V., teda obžalovanému aj v tejto trestnej veci, kde oznamovateľom a osobou, ktorá podala v tejto veci trestné oznámenie, je práve druhý spoluobžalovaný O. P., ktorý mal prísť na tzv. tunelovanie spoločnosti a preto vo veci podnikol príslušné kroky. Obžaloba v spomínanej veci je vedená pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, pričom vo veci doposiaľ právoplatne nebolo. Obaja obžalovaní popierajú spáchanie tohto trestného činu, teda prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona, pričom každý z nich uvádza iné dôvody, pre ktoré došlo k podaniu obžaloby a koniec koncov k samotnému trestnému súdному konaniu pre tento prečin.

Pokiaľ ide o obžalovaného O. P., tento sa bráni tým, že po tom, čo zistil nekalé praktiky zo strany druhého konateľa, teda zo strany Ing. V., ohľadne fungovania ich spoločnosti, podnikol určité príslušné kroky, podal predbežné opatrenie na súd, ktorému bolo vyhovené a tak zablokoval účty firmy, aby nemohlo podľa jeho názoru a podľa jeho tvrdení dochádzať k ďalšiemu tunelovaniu spoločnosti Balima spol. s r.o. a v dôsledku toho mu bol zo strany druhého konateľa Ing. V. zamedzovaný prístup ku všetkým informáciám ohľadne účtovníctva a ohľadne finančnej kondície spoločnosti Balima spol. s r.o.. Podľa jeho názoru na pokyn obžalovaného V. mu informácie dostatočne neposkytovala ani ich externá účtovníčka Ing. Z.. Z týchto dôvodov sa obžalovaný O. P. bráni tým, že nakoľko nemal adekvátny prístup k finančným, účtovným a daňovým záležitostiam spoločnosti Balima spol. s r.o., nemohol sa dopustiť tohto trestného činu. Táto skutočnosť je podľa názoru súdu v celom rozsahu mylná. Je potrebné uviesť, že spoločnosť Balima spol. s r.o. v inkriminovanom období, ktoré je predmetom obžaloby, konala prostredníctvom štatutárneho orgánu, kde štatutárnym orgánom boli obaja konatelia spoločnosti Balima spol. s r.o., pričom každý z nich koná samostatne, ako to vyplýva z oboznámeného výpisu z obchodného registra.

Jeho tvrdenia o tom, že nemal vedomosť o daňových nedoplatkoch a o daňových povinnostiach spoločnosti pred súdom v žiadnom prípade neobstoja. S pozíciou konateľa ako štatutárneho orgánu spoločnosti s ručením obmedzením vyplývajú nielen určité práva a vyvíjaná podnikateľská činnosť, ale aj povinnosti voči štátu, a to tak daňová ako aj iná zákonná povinnosť. Táto skutočnosť bola vyvrátená taktiež vylúchom svedkyne Ing. Z., ktorá pred súdom uviedla, že v žiadnom prípade nezamedzovala

prístup k informáciám ohľadne účtovníctva a podobných záležitostí ani jednému z konateľov. Skutočnosť, že obžalovaný O. P. odmietal podpisovať po tom, ako mal zistiť akési tunelovanie ich spoločnosti, akékoľvek výkazy, faktúry a daňové priznania, táto skutočnosť ho nezbavuje jeho zodpovednosti ako konateľa z toho, že daňový subjekt Balima spol. s r.o. si svoju daňovú povinnosť mal plniť aj naďalej. V prípade obžalovaného O.Á. P. je potrebné doplniť, že podľa jeho tvrdení od januára 2010 sa v podstate prestal podieľať na podnikateľskej činnosti tejto firmy, no v rozhodnom období figuroval ako konateľ tejto spoločnosti, čo jednoznačne vyplýva z výpisu z Obchodného registra, kde bol ako konateľ vedený do 2.9.2011, teda aj v období, kedy si spoločnosť nespĺnila svoju daňovú povinnosť. Výpis z obchodného registra je právna listina, ktorá ozrejmuje podstatné skutočnosti toho ktorého podnikateľského subjektu a je potrebné údaje v nej uvedené považovať za právne relevantné a nevyvrátiteľné. Preto nemožno akceptovať tvrdenia obžalovaného O. P., že aj napriek tomu sa už reálne nepodieľal na fungovaní firmy. Ak skutočne nemal vplyv na chod spoločnosti, mal podniknúť nevyhnutné právne kroky smerujúce k tomu, aby ani v rovine právnej nebol vedený ako konateľ tejto spoločnosti, čo by ho v konečnom dôsledku zbavovalo akejkolvek zodpovednosti za činnosť spoločnosti. Napriek tomu tak neučinil, stále bol vedený ako rovnocenný konateľ spoločnosti Balima spol. s r.o. a s tým sú spojené aj všetky právne dôsledky takého postavenia a z funkcie konateľa bol odvolaný až rozhodnutím valného zhromaždenia spoločnosti Balima spol. s r.o. dňa 17.8.2011.

Čo sa týka argumentácie obžalovaného O. V., ktorý sa vyjadril k tomu, že spoločnosť Balima spol. s r.o. sa dostala do daňových nedoplatkov, túto pripísal práve správaniu jeho vtedajšieho spoločníka a druhého O. P.Č., v tomto konaní spoluobžalovaného. Jeho obranou naopak oproti obžalovanému P. boli tvrdenia, že spoločnosť Balima spol. s r.o. riadne podnikala a plnila si svoje záväzky tak voči štátu, ako aj voči svojim dodávateľom a odberateľom, no v dôsledku konania obžalovaného O. P., ktorý podal návrh na vydanie predbežného opatrenia na Okresný súd Trebišov, ktorému bolo vyhovené a následne došlo k zablokovaniu účtov spoločnosti, týmto paralyzoval spoločnosť ako takú, a takto ju sabotoval a v dôsledku tohto jeho konania si spoločnosť Balima spol. s r.o. nemohla plniť svoje daňové povinnosti a záväzky voči štátu. Takéto jeho tvrdenie ho nezbavuje tak isto ako v prípade spoluobžalovaného O. P. jeho povinnosti ako konateľa spoločnosti Balima spol. s r.o. voči daňovému úradu a voči štátu ako takému.

Z uvedeného je nepochybné, že k nezaplateniu dane za žalované obdobia došlo v dôsledku interných rozporov a konfliktov medzi oboma konateľmi ako štatutárnym orgánom spoločnosti Balima spol. s r.o., pričom takéto nezhody a bližšie konflikty medzi konateľmi nemôžu mať vplyv na plnenie si daňových a odvodových povinností spoločnosti s ručením obmedzením voči štátu. Každý z obžalovaných uvádza iné dôvody pre ktoré sa necítia byť vinní z tohto prečinu, a síce, že nedošlo k zaplateniu splatnej dane v prospech Daňovému úradu Košice, no to ich v žiadnom prípade nezbavuje ich zodpovednosti ako konateľov tejto spoločnosti.

To, že spoločnosť Balima spol. s r.o. mala v rozhodnom období dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie splatnej dane vyplynulo jednoznačne zo znaleckého posudku znalkyne Ing. V. N. A., ktorá v konaní pred súdom jednoznačne uviedla, že podľa účtových dokladov, ktoré jej boli predložené a na základe ktorých vypracovala znalecký posudok, jednoznačne vyplýva, že spoločnosť Balima spol. s r.o. po úhrade všetkých faktúr a splatných pohľadávok mala v rozhodnom období dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatnej dane a napriek tomu sa tak nestalo. Tým došlo k nespĺneniu si daňovej povinnosti spoločnosti Balima spol. s r.o. a zodpovednosť za nespĺnenie si tejto daňovej povinnosti je na pleciach oboch obžalovaných, ktorí v tom čase boli konateľmi spoločnosti Balima spol. s r.o. a konali samostatne. Skutočnosť, že obaja obžalovaní boli konateľmi v rozhodnom čase, ktorý je predmetom obžaloby, nepochybné vyplýva z oboznámeného výpisu z obchodného registra.

Súd považuje za nevyhnutné dodať, že prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona je úmyselným trestným činom a tento úmysel v prípade oboch obžalovaných súd kvalifikoval ako úmysel nepriamy v súlade s § 15 písm. b) Trestného zákona, keďže obaja obžalovaní vedeli, že svojím konaním môžu porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom spôsobiť a súčasne s týmto boli uzrozumení. Táto skutočnosť je nepochybná, nakoľko ako obaja obžalovaní viackrát uviedli, vedeli že ich firma má pravidelnú daňovú povinnosť voči štátu a napriek tomu si ju spoločnosť ktorej boli konateľmi nedokázala splniť, pričom každý z obžalovaných má svoju verziu toho, prečo k tomu došlo a navzájom vinia jeden druhého, aby sa tak zbavili trestnoprávnej zodpovednosti.

Preto považuje súd za potrebné zvýrazniť, že predmetom a účelom podnikania v zmysle Obchodného zákonníka je sústavná činnosť vykonávaná podnikateľom za účelom dosiahnutia zisku, pričom za právnickú osobu koná štatutárny orgán, kde v danom prípade štatutárnym orgánom boli konatelia spoločnosti Balima spol. s r.o., teda obaja obžalovaní, pričom ich práva a povinnosti neboli žiadnou spoločenskou zmluvou ani doplnkami a dodatkami upravené a ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, nemali nijako obmedzené svoje práva a povinnosti ako konatelia, preto tvrdenia oboch obžalovaných, že z dôvodov, ktoré podrobne každý z nich uviedol a opísal a v dôsledku tých došlo k vzniku daňového nedoplatku a k nezaplateniu dane, nemôže mať vplyv na neplnenie si daňovej povinnosti voči štátu zo strany spoločnosti Balima spol. s r.o.. Ako už bolo vyššie spomenuté, dôvodom a príčinou nesplnenia si svojej daňovej povinnosti bol vzájomný konflikt medzi oboma konateľmi, no ako súd už vyššie uviedol, jedná sa o internú záležitosť v rámci fungovania súkromnej spoločnosti, pričom nezhody a rôzne konflikty medzi spoločníkmi, resp. konateľmi spoločnosti, nemôžu mať vplyv na plnenie si daňovej povinnosti spoločnosti s ručením obmedzeným voči štátu. Zrejme najlepšie túto situáciu v tomto konkrétnom prípade v rámci súkromnej spoločnosti vystihuje v podnikateľskom prostredí známa fráza „najlepšie sa podniká v nepárnom počte a tri je veľa.“

Pokiaľ ide o zvukový záznam, ktorý bol prehratý na základe návrhu zo strany obžalovaného O. P., ktorým sa snažil preukázať, že v predmetnom období mu bol zamedzovaný prístup k účtovnej evidencii a k bližším finančným záležitostiam ohľadne fungovania spoločnosti, k tomu súd dodáva, že sa stotožňuje s tvrdením prokurátora, ktorý nepripísal tomuto dôkazu vysokú dôkaznú hodnotu, nakoľko z neho vyplýva, že ide o komunikáciu o interných záležitostiach firmy, a to ako spoločnosť a s kým podniká, je len ich vecou. Napokon, obdobne sa vyjadril taktiež obhajca obžalovaného O. V., a síce, že obsah týchto nahrávok vôbec nesúvisí s touto trestnou vecou. Súdu je zrejmé, že obžalovaný O.D. P. sa touto zvukovou nahrávkou snažil preukázať, že po tom, čo mal zistiť akési nekalé praktiky zo strany druhého konateľa Ing. V. v rámci spoločnosti Balima s.r.o., podnikol všetky nevyhnutné a potrebné kroky, aby k takémuto konaniu ďalej z jeho strany nedochádzalo a síce predbežným opatrením nechal zablokovať účty firmy a odmietol podpisovať akékoľvek doklady týkajúce sa vedenia účtovníctva a finančných záležitostí firmy. Je pravdou, že táto predmetná nahrávka môže ozrejmiť niektoré skutočnosti, ktoré tvrdí obžalovaný O. P., no je vysoko pravdepodobné, že vyššiu dôkaznú a výpovednú hodnotu môžu mať v inom konaní, ktoré ako bolo vyššie spomenuté, sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 3T/15/2011, kde doposiaľ právoplatne rozhodnuté nebolo. Táto nahrávka nijako nezabavuje ani jedného z obžalovaných ich zodpovednosti za tú skutočnosť, že spoločnosť Balima spol. s r.o. aj napriek tomu, že s poukazom na znalecký posudok mala dostatok finančných prostriedkov na úhradu splatnej dane, tak neučinila a preto ako rovnocenní konatelia spoločnosti Balima spol. s r.o. nesú zodpovednosť za nesplnenie si tejto daňovej povinnosti voči štátu.

V súhrne preto možno uzavrieť, že z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že obaja obžalovaní svojím konaním ako konatelia spoločnosti Balima spol. s r.o. naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona a preto ich súd uznal za vinných v zmysle podanej obžaloby. Pokiaľ ide o tresty u oboch obžalovaných, súd prihliadol na odpisy registra trestov, ako aj na charakteristiky z miesta trvalého bydliska a zamestnávateľa.

Z týchto bolo zistené, že O. P. je prihlásený k trvalému pobytu v H. D. X. Z. XXXX/XX a jedná sa o rodinný dom. V evidencii obyvateľov je vedený ako ženatý a žije v spoločnej domácnosti so svojou manželkou a dvomi deťmi. Z odpisu registra trestov bolo konštatované, že doposiaľ nebol súdom trestaný.

Čo sa týka obžalovaného O. V., ten taktiež býva v H. D. X.. Č.. V. XXXX/XX a je vedený ako slobodný a žije v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi L. V. V. O. V.. Pokiaľ ide o odpis registra trestov, tak ako v prípade prvého obžalovaného, taktiež nemá žiaden záznam v registri trestov. Z charakteristiky Obchodného centra II Trebišov bolo konštatované, že Ing. O. V. je v pracovnom pomere v tejto spoločnosti od 1. 5. 2012 v pracovnom zaradení administratívny zamestnanec. Jeho mesačný príjem činí 125,- Eur, pričom dohodnutý týždenný pracovný čas zamestnanca je 10 hodín, menovaný vedie písomnú agendu, zabezpečuje vyťaženosť nákladných vozidiel zamestnávateľa a vykonáva ďalšie práce podľa pokynu zamestnávateľa. V práci je svedomitý, iniciatívny a zodpovedný, kladené úlohy plní včas, dosahuje veľmi dobré pracovné výsledky.

Pokiaľ ide o samotné tresty, trestná sadzba za daný prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1 Trestného zákona je až na 3 roky.

Pri určení druhu a výmery trestu s prihliadnutím na zabezpečenie jeho výkonu súd postupoval v zmysle § 34 Trestného zákona a prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, ako aj na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosť ich nápravy.

V prípade obžalovaného O. P. súd vzal do úvahy poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, teda že viedol doposiaľ riadny život a na strane priťažujúcich okolností nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Z uvedeného dôvodu sa horná hranica trestnej sadzby znižuje o jednu tretinu a preto mu súd v súlade s návrhom prokurátora uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 10 mesiacov, pričom výkon tohto trestu podmienene odložil so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov.

Pokiaľ ide o trest pre obžalovaného O. V., v jeho prípade súd zohľadnil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom na strane poľahčujúcich boli zistené okolnosti v zmysle § 36 písm. j/, k/ Trestného zákona, a teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, no na rozdiel od obžalovaného O. P., v jeho prípade akceptoval taktiež poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k/ Trestného zákona a síce , že sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Táto skutočnosť vyplynula z vykonaného dokazovania, z ktorého je nepochybné a zrejmé, že obžalovaný O. V. mal snahu ako zodpovedný konateľ spoločnosti Balima spol. s r.o. dať do poriadku daňové nedoplatky voči štátu, ako to vyplýva aj z listu na čl. 331 spisu, adresované Okresnému riaditeľstvu PZ v Trebišove, z ktorého vyplýva, že má snahu uhradiť pohľadávku, a to vo výške, ktorá pripadá na neho ako na jedného z dvoch konateľov spoločnosti. O tejto snahe obžalovaného V. dať do poriadku daňové nedoplatky svedčí taktiež oboznámenie zápisníc z ústneho pojednávania na daňovom úrade, kde dokonca dohodol s daňovým úradom určitý splátkový kalendár, pričom v stanovených lehotách mal snahu postupne uhradiť daňový nedoplatok. Z citovaného podania adresovaného polícii vyplýva, že nakoľko obaja obžalovaní ako konatelia konali za spoločnosť spoločne a ich zodpovednosť je rovnomerná, prejavil snahu smerujúcu k tomu, aby alikvotnú čiastku celkovej nezaplatenej dane v jednej polovici pripadajúcu na neho ako jedného z konateľov, splatil v primeraných splátkach daňovému úradu. Aj napriek skutočnosti, že k reálnej úhrade daňových nedoplatkov a dodatočného si splnenia daňovej povinnosti nedošlo, súd považuje takýto prejav obžalovaného za snahu, ktorou sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu. Z uvedeného dôvodu súd akceptoval túto poľahčujúcu okolnosť v jeho prípade. Na strane priťažujúcich nebola zistená žiadna okolnosť a preto sa tak isto v jeho prípade znižovala horná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu a z dôvodu priznania viacerých poľahčujúcich okolností mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pričom výkon uloženého trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, citované zákonné ustanovenia, ako aj vyššie uvedené odôvodnenie rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

- vo väčšom rozsahu nezaplatili splatnú daň,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.